

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: D. P. N., narozený dne ...
bytem ...
zastoupený advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 820/45, 140 00 Praha 4

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 8. 2017, č.j. MV-85957-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobci byla podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu na území České republiky a podle § 77 odst. 3 téhož zákona mu byla stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

moci tohoto rozhodnutí [rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 6. 4. 2017, č.j. OAM-140-12/ZR-2017, ve spojení s rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 30. 8. 2017, č.j. MV-85957-4/SO-2017].

2. Podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců *Ministerstvo [vnitra] platnost povolení k trvalému pobytu zruší, jestliže cizinec opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek nebo práva a svobody druhých anebo je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.*

Žalobní body

3. 1) V žalobcově případě nedošlo jeho jednáním k narušení veřejného pořádku závažným způsobem a jeho povolení k trvalému pobytu tak nemohlo a nemělo být zrušeno dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
4. Dle opisu z evidence Rejstříku trestů fyzických osob byl žalobce rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 3 T 45/2016, odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců s podmíněčným odkladem na zkušební dobu v trvání 42 měsíců, a to za spáchání přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 a odst. 4 trestního zákoníku a za spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 268 odst. 1 trestního zákoníku. Rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 8. 1. 2015, sp. zn. 6T 58/2014, byl žalobce odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců s podmíněčným odkladem na zkušební dobu v trvání 36 měsíců, a to za spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, který byl zrušen výše uvedeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 v rámci stanovení úhrnné výše trestu.
5. Pojem veřejného pořádku je v souvislosti s aplikací zákona o pobytu cizinců vždy nutno vykládat eurokonformně (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2009, č.j. 5 As 51/2009-68). Dle evropského práva a návazné judikatury Evropského soudního dvora výhrada veřejného pořádku představuje výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně, přičemž rozsah výjimky nemohou členské státy určovat jednostranně. Podle ustálené judikatury předpokládá uplatnění pojmu veřejného pořádku vnitrostátním orgánem v každém případě kromě společenského nepořádku, který představují všechna porušení práva, existenci skutečného a dostatečně závažného ohrožení, kterým je dotčen základní zájem společnosti, a ani odsouzení pro (v podstatě jakýkoliv) trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neospravedlňuje, nýbrž je nutno dále poukázat na konkrétní chování posuzovaného, v němž je důvodně možno spatřovat budoucí nebezpečí. Žalobce se dovolává rovněž názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z usnesení ze dne 26. 7. 2011, č.j. 3 As 4/2010-151.

Podle názoru žalobce poukázané jednání v napadeném rozhodnutí ani eventuálně nemůže a nemohlo dosáhnout takové intenzity, aby bylo možno aplikovat tzv. výhradu veřejného pořádku na žalobce. Žalovaný správní orgán se v odůvodnění aplikace ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců pouze omezil na toto konstatování: „Vzhledem k výše uvedenému Komise konstatuje, že za opakované závažné narušení veřejného pořádku lze v případě odvolatele považovat i jeho opakované útoky proti zájmu společnosti na ochranu veřejného zdraví a před šířením drog, které byly z hlediska trestněprávního posouzení kvalifikovány jako jediný „trestný čin“, neboť právě těmito útoky odvolatele rovněž došlo k naplnění podmínky opakovaného závažného narušení veřejného pořádku.“. Podle názoru

žalobce žalovaný správní orgán neaplikoval závěry z příslušných rozsudků Nejvyššího správního soudu i Evropského soudního dvora na daný případ žalobce. Žalobce je proto toho názoru, že napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu je nezákonné a také nepřezkoumatelné a předčasné.

6. 2) Správní orgán rozhodoval na základě nekompletního spisového materiálu, respektive v neprospěch žalobce použil listiny, které vůbec součástí spisového materiálu nejsou a nikdy nebyly. Ve spisovém materiálu je založen pouze rozsudek OS Sokolov sp. zn. 6 T 58/2014, nikoliv však rozsudek OS Praha 4 [správně: OS Praha 10] sp. zn. 3 T 45/2016. Pokud správní orgány argumentují rozsudkem – respektive jeho obsahem – OS Praha 4 [správně: OS Praha 10] sp. zn. 3 T 45/2016, musí být tento ve spisovém materiálu založen jako listinný důkaz, výpis z rejstříku trestů žalobce ke zjištění skutečného stavu věci nepostačuje a to zejména s přihlédnutím k tomu, kdy správní orgán argumentuje narušením veřejného pořádku závažným způsobem a na tento rozsudek – respektive na jeho obsah - opakovaně odkazuje. Žalobce rovněž tuto námitku již vznesl v rámci odvolacího řízení, žalovaný správní orgán se k ní však žádným způsobem nevyjádřil. Za situace, kdy rozsudek OS Sokolov sp. zn. 6 T 58/2014 byl právě rozsudkem OS Praha 4 [správně: OS Praha 10] sp. zn. 3 T 45/2016 zrušen a byl uložen jeden tzv. souhrnný trest, závěr správního orgánu, že žalobce se opakovaným odsouzením dopustil narušení veřejného pořádku závažným způsobem, nereflexuje skutečný stav věci tak, jak ho zjistil správní orgán, ani nekoresponduje se stavem spisového materiálu, ze kterého správní orgán při formulaci napadeného rozhodnutí vycházel. Napadené rozhodnutí tak neodpovídá skutečnému stavu věci, jehož zjištění správnímu orgánu ukládá ust. § 3 správního řádu, spisový materiál byl rovněž v době vydání rozhodnutí v I. stupni nekompletní. Rovněž je nepřezkoumatelné, kdy žalovaný správní orgán se k této námitce žalobce vznesené již v odvolacím řízení žádným způsobem nevyjádřil, spisový materiál rovněž nedoplnil.
7. 3) Podle § 174a zákona o pobytu cizinců byl správní orgán povinen reálně zkoumat zásah napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a provést k této otázce relevantní dokazování. Správní orgán sice odkázal na celou řadu judikátů jak Nejvyššího správního soudu, tak Soudního dvora EU, avšak opomněl tyto judikáty, respektive jejich závěry aplikovat na konkrétní případ žalobce. Za celou dobu správního řízení správní orgán nevstoupil v osobní styk se žalobcem a nepředvolal ho k účastnickému výslechu dle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, aby si mohl procesně použitelným způsobem ověřit jeho rodinné a soukromé poměry na území České republiky, byť to žalobce sám inicioval. Zejména žalobce poukazuje na to, že mu bylo povolení k pobytu uděleno již v roce 1996, za tuto dobu si na území České republiky pochopitelně vytvořil rodinné, sociální i ekonomické zázemí. Žalobce přiložil příkladem dohodu o provedení práce uzavřenou se společností Gaudium Industrial s.r.o., kdy předmětem výkonu práce jsou drobné montážní práce. Napadené rozhodnutí je tak nepřiměřené, neboť správní orgán se ani nepokusil reálně vyhodnotit, jaké dopady bude mít rozhodnutí do žalobcova rodinného života, ani se nezabýval případnou intenzitou jeho osobních vazeb na území České republiky, případně zachovalostí vazby na domovský stát s ohledem na to, že žalobce na území České republiky pobývá již od roku 1996 v rámci nejvyššího pobytového statutu. Hodnocení dopadu rozhodnutí do soukromého života se tak správní orgán fakticky zcela vyhnul. Napadené rozhodnutí je tak v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

Vyjádření žalované

8. Ve vyjádření k žalobě se Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací předcházejících rozhodnutí správních orgánů

obou stupňů. Ze spisového materiálu nevyplývají žádné nové skutečnosti uváděné žalobcem. V podrobnostech odkazuje žalovaná na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost rozhodnutí žalované ze dne 30. 8. 2017, č.j. MV-85957-4/SO-2017, zpochybňovala.

9. K druhé žalobní námitce žalovaná uvádí, že z obsahu spisového materiálu vedeného Ministerstvem vnitra ve věci zrušení žalobcova platnosti povolení k trvalému pobytu je zřejmé, že rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 3 T 45/2016, byl součástí spisového materiálu. Žalovaná po seznámení s obsahem spisového materiálu uvedla, že výše uvedený rozsudek je jeho součástí. Vyjádření žalované k námitce nekompletnosti spisového materiálu obsahuje str. 3 rozhodnutí žalované.
10. Skutečnost, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 3 T 45/2016, byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 8. 1. 2015, sp. zn. 6T 58/2014, a žalobci byl udělen souhrnný trest, neznamená, že by se žalobce jednání uvedeného ve výše uvedeném rozsudku nedopustil. Žalobci rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 3 T 45/2016, uložený souhrnný trest byl uložen jak za spáchání přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 a odst. 4 trestního zákoníku, tak i za spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 268 odst. 1 trestního zákoníku.
11. K třetí žalobní námitce žalovaná uvádí, že nebylo nutné vyslýchat žalobce, neboť Ministerstvo vnitra mělo jeho rodinné vazby za prokázané a rovněž mělo za prokázanou délku jeho pobytu na území. Žalobce v průběhu řízení neuvedl žádné konkrétní informace o svých rodinných a soukromých poměrech a ani nepředložil důkazy o tom, že by zjištění Ministerstva vnitra obsažená ve spisovém materiálu neodpovídala skutečnosti. V této souvislosti Komise poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2016, č.j. 2 Azs 147/2016: *„V této souvislosti se proto jeví zcela nadbytečným požadavek krajského soudu, plynoucí z odůvodnění jeho rozsudku, na doplnění dokazování, a to provedením svědeckých výpovědí členů rodiny žalobce (konkrétně manželky). Správní orgány totiž pouto mezi žalobcem a jeho rodinou považovaly za skutečné a toto nezpochybňovaly. Vyhodnotily přitom, že do rodinného života žalobce a jeho nejbližších bude negativně zasaženo, avšak tento zásah shledaly přiměřeným.“*.
12. Žalobcem v průběhu odvolacího řízení doloženou dohodu o provedení práce, s ohledem na datum jejího uzavření dne 15. 3. 2017, nelze považovat za novou skutečnost ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu, neboť ji žalobce mohl doložit již před vydáním rozhodnutí Ministerstva vnitra.

Posouzení věci krajským soudem

13. Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání: žalobce podle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. a žalovaný správní orgán podle § 51 odst. 1 věty první s. ř. s.
14. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
15. Žaloba není důvodná.
16. Z § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců plyne, že platnost povolení k trvalému pobytu lze zrušit v případě splnění dvou kumulativních podmínek, a to, že cizinec – v daném případě – opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek a že zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu bude přiměřené z hlediska zásahu do jeho

soukromého nebo rodinného života (§ 174a zákona o pobytu cizinců).

17. O předmětné žalobě zdejší soud již jednou rozhodoval. Rozsudkem ze dne 31. 7. 2018, č.j. 30A 156/2017-53, rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 30. 8. 2017, č.j. MV-85957-4/SO-2017, a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 6. 4. 2017, č.j. OAM-140-12/ZR-2017, zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalované. V tomto rozsudku došel zdejší soud k tomu, že žalobní body, které jsou obsaženy v částech IV. a V. žaloby a uvedeny pod body 1) a 2) odůvodnění rozsudku, nejsou důvodnými, kdežto žalobní bod, který je obsažen v části VI. žaloby a uveden pod bodem 3) odůvodnění rozsudku, důvodný je. Proti uvedenému rozsudku krajského soudu podala žalovaná kasační stížnost. Rozsudkem ze dne 27. 9. 2019, č.j. 3 Azs 94/2018-32, Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 2018, č.j. 30A 156/2017-53, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.
18. Ve vztahu k částem IV. a V. žaloby [= žalobním bodům 1) a 2)] Nejvyšší správní soud názor krajského soudu nekorigoval. Zdejší soud tudíž může setrvat na posouzení obsaženém v původním rozsudku ze dne 31. 7. 2018, č.j. 30A 156/2017-53:
19. 1) S prvou podmínkou zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu se správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí ze dne 6. 4. 2017, č.j. OAM-140-12/ZR-2017, vyrovnal především tak, že cizinec v období od září 2010 do ledna 2014 prodal či daroval pervitin a marihuanu ve stovkách případů nejméně šesti osobám, přičemž z této kriminální činnosti měl zisk v řádu desítek tisíc korun. Cizinec uzavřel smlouvu o revolvingovém úvěru, přičemž se zavázal k pravidelným měsíčním splátkám, při uzavírání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje ohledně svého zaměstnání a výše příjmu, kdy následně došlo k reálného čerpání částky úvěru ve výši 92 000 Kč, sjednané měsíčné splátky hradil zcela nepravidelně, následně přestal úvěr splácet a stal se nekontaktním, čímž způsobil společnosti Profi Credit Czech, a.s., škodu ve výši 50 511 Kč. Závažné narušování veřejného pořádku správní orgán spatřuje ve všech výše uvedených skutcích, za které byl cizinec odsouzen. Závažnost narušování veřejného pořádku je pak navýšena zejména samotným druhem trestné činnosti, kdy obchod s drogami patří mezi nejtěžší typy trestné činnosti a snahou každého členského státu EU je tuto trestnou činnost nekompromisně potírat, kdy tuto nekompromisnost vůči drogové kriminalitě opakovaně potvrdil i Evropský soudní dvůr. Je třeba zdůraznit, že cizinec prodával drogy po několik let a to i nezletilé osobě, což je obzvláště zavrženíhodné. Svou trestnou činností cizinec porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. K samotné definici pojmu závažné narušení veřejného pořádku správní orgán konstatuje, že tento pojem není výslovně zákonem vymezen, avšak dá se charakterizovat tak, že veřejný pořádek je stav, kdy nejsou porušovány zákony České republiky a pokud cizinec svým protiprávním jednáním spáchal čin, který vedl až k pravomocnému odsouzení, má správní orgán za to, že toto jednání lze za určitých podmínek charakterizovat jako závažné narušení veřejného pořádku. Správní orgán zhodnotil souhrn opakované trestné činnosti cizince, kdy jeho chování a další popsané skutečnosti lze zcela prokazatelně vyhodnotit tak, že představuje aktuální, skutečné a dostatečně závažné ohrožení základních zájmů společnosti, zejména zájmu na dodržování zákonů České republiky, zájmu na ochraně veřejného pořádku a ochraně většinové společnosti, v tomto případě i zájmu na ochraně veřejného zdraví. Správní orgán se nezabýval pouze a jen faktem, že byl cizinec odsouzen, ale důkladně se zabýval trestnou činností, délkou páchání trestné činnosti a dalšími skutečnostmi. Na základě veškerých uvedených skutečností lze jednoznačně konstatovat, že v daném případě se jedná o závažné narušení veřejného pořádku a veškeré výše popsané protiprávní jednání společně

s pravomocným odsouzením lze v daném případě vyhodnotit jako závažné narušování veřejného pořádku, kdy cizinec svým jednáním vědomě porušoval zákony České republiky a to opakovaně. Správní orgán tak na základě všech výše popsanych skutečností vyhodnotil opakovanou trestnou činnost a odsouzení účastníka řízení tak, že se jedná o opakované závažné narušení veřejného pořádku ve smyslu § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

20. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců se k první podmínce zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu v žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 30. 8. 2017, č.j. MV-85957-4/SO-2017, vyjádřila zejména tak, že po posouzení obsahu opisu z evidence rejstříku trestů České republiky a trestních rozsudků shledala, že odvolatel opakovaně závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, neboť se dopustil úmyslné trestné činnosti, jeho trestná činnost byla společensky škodlivá a odvolatel opakovaně útočil proti chráněnému zájmu společnosti na ochranu soukromého majetku, veřejného zdraví a před šířením drog. O závažnosti jednání odvolatele svědčí i skutečnost, že odvolatel páchal drogovou trestnou činnost dlouhodobě v letech 2010 až 2014 a že se v rámci této trestné činnosti, spočívající především v prodeji pervitinu a marihuany a rovněž i darování těchto drog, dopustil nejméně v 437 případech. Trestnou činnost páchal za účelem zisku a v jednom případě patřila mezi jeho zákazníky i 16letá nezletilá osoba, což zvyšuje závažnost jeho protiprávního jednání. O závažnosti jednání odvolatele svědčí i skutečnost, že odvolatel v rámci svého podnikání útočil proti soukromému vlastnictví jiných podnikajících osob, když na úkor těchto se chtěl podvodně obohatit a způsobit jim větší škodu. Odvolatel byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 3 T 45/2016, odsouzen k úhrnnému trestu za spáchání dvou úmyslných trestných činů, což svědčí o závažnosti protiprávního jednání odvolatele. Vzhledem k tomu, že dle opisu z evidence rejstříku trestů České republiky odvolateli byl stanoven v rámci úhrnného trestu podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody se zkušební lhůtou v trvání 42 měsíců, tj. do 4. 8. 2018, je zřejmé, že ze strany odvolatele trvá hrozba závažného narušení veřejného pořádku na území České republiky. Vzhledem k výše uvedenému Komise konstatuje, že za opakované závažné narušení veřejného pořádku lze v případě odvolatele považovat i jeho opakované útoky proti zájmu společnosti na ochranu veřejného zdraví a před šířením drog, které byly z hlediska trestněprávního posouzení kvalifikovány jako jediný „trestný čin“, neboť právě těmito útoky odvolatele rovněž došlo k naplnění podmínky opakovaného závažného narušení veřejného pořádku.
21. Ohledně tohoto žalobního bodu se soud ztotožňuje s názorem správních orgánů, že žalobce opakovaně závažným způsobem narušil veřejný pořádek. Trestné činy, které žalobce spáchal, představují závažné narušení veřejného pořádku už tím, že za každý z nich podle trestního zákoníku hrozilo pachateli odnětí svobody na jeden rok až pět let. Trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku nadto náleží mezi trestné činy obecně nebezpečné. Žalobci přitěžuje, že tento trestný čin spáchal na více osobách a páchal jej po delší dobu. Znak „opakovaně“ je dán spácháním trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku na více osobách a po delší dobu a spácháním trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 a 4 trestního zákoníku. Mezi spácháním výše uvedených trestných činů a dobou rozhodování správních orgánů nenastala ani taková časová prodleva, která by naplnění této podmínky zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu problematizovala. Žalobcova argumentace řadou judikátů zůstala v obecné rovině. S jednotlivými závěry soudní praxe je třeba souhlasit, žalobce však nekonkretizoval, v čem má spočívat rozpor žalobou

napadeného rozhodnutí žalované a rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo, s citovanými názory. Soud proto může jen také obecně konstatovat, že nemá za to, že by posouzení první podmínky zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu bylo v daném případě nezákonné a/nebo procesně vadné. V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

22. Žalobní bod, který je obsažen v části IV. žaloby a uveden pod bodem 1) odůvodnění tohoto rozsudku, tudíž nebyl shledán důvodným.
23. 2) Ze správního spisu byla zjištěna tato chronologie: Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 3T 45/2016, byl Ministerstvu vnitra doručen dne 10. 8. 2016. Opis z evidence rejstříku trestů žalobce byl na žádost Ministerstva vnitra vyhotoven Rejstříkem trestů dne 4. 10. 2016. Oznámení o zahájení řízení s žalobcem ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu bylo vyhotoveno dne 19. 1. 2017 pod č.j. OAM-140-4/ZR-2017. Rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 8. 1. 2015, sp. zn. 6T 58/2014, byl Ministerstvu vnitra doručen na jeho žádost dne 25. 1. 2017. Žalobci bylo oznámení o zahájení tohoto řízení doručeno dne 26. 1. 2017.
24. V seznamu spisového materiálu k č.j. OAM-140/ZR-2017 je mimo jiné uveden ke dni 19. 1. 2017 na prvním místě bez pořadového čísla *Podnět číslo jednací 3T 45/2016* o 4 listech a pod pořadovým číslem 1 *Opis z ERT* o 2 listech a ke dni 26. 1. 2017 pod pořadovým číslem 6 *Rozsudek OS Sokolov číslo jednací 6T 58/2014* o 8 listech. Soud tudíž nemá pochybnosti o tom, že už k datu zahájení správního řízení byl součástí spisu správního orgánu jak rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 8. 1. 2015, sp. zn. 6T 58/2014, tak rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 3T 45/2016.
25. V žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 30. 8. 2017, č.j. MV-85957-4/SO-2017, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců uvedla, že za účelem posouzení této věci si Ministerstvo vnitra opatřilo opis z evidence rejstříku trestů České republiky a dále rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 3T 45/2016, a Okresního soudu v Sokolově ze dne 8. 1. 2015, sp. zn. 6T 58/2014, jež jsou vedeny jako součást spisového materiálu, a tudíž námitka jeho nekompletnosti nemá ve spisovém materiálu oporu. K tomu soud dodává, že ani tvrzení žalobce, že žalovaný správní orgán se k této námitce žalobce vznesené již v odvolacím řízení žádným způsobem nevyjádřil, proto neodpovídá skutečnosti.
26. Vzhledem k uvedenému není žalobní bod, který je obsažen v části V. žaloby a uveden pod bodem 2) odůvodnění tohoto rozsudku, důvodný.
27. Ve vztahu k části VI. žaloby [= žalobnímu bodu 3)] Nejvyšší správní soud shledal, že krajský soud pochybil, vyhodnotil-li, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav a jejich rozhodnutí tak neobsahovala řádné posouzení jejich zásahu do soukromého a rodinného života žalobce.
28. Ve svém zrušujícím rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud za tam uvedených okolností k závěru, že správní orgány učinily dostatečná skutková zjištění rovněž z hlediska vazeb žalobce na území ČR, přičemž jejich závěry mají plnou oporu ve spisovém materiálu. Jestliže přitom žalobce za daného stavu neuvedl žádnou skutečnost, kterou by jejich závěry v daném bodě zpochybnil, respektive nezmínil takové aspekty svých vazeb na území ČR, které by pro nedostatečnost doposud pořízených podkladů bylo třeba objasnit mimo jiné za pomoci jeho výslechu, nelze správním orgánům vytýkat, že k tomuto kroku pro jeho nadbytečnost nepřistoupily. Nejvyšší správní soud se proto neztotožňuje se závěrem

napadeného rozsudku, že správní orgány na posouzení následků zrušení trvalého pobytu fakticky rezignovaly. Lze naopak konstatovat, že zřetelně uvedly okolnosti, pro které dospěly k závěru, že ačkoliv k zásahu do soukromého a rodinného života žalobce dojde, nepůjde o zásah nepřiměřený, respektive pro které shledaly, že při porovnání s jimi podrobně rozebraným opakovaným závažným narušením veřejného pořádku, jehož se žalobce dopustil, převažuje zájem české společnosti na zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu nad zájmem žalobce na zachování tohoto pobytového oprávnění.

29. V dalším zdejší soud odkazuje na podrobné odůvodnění zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2019, č.j. 3 Azs 94/2018-32.
30. Zdejší soud, který je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), tudíž neshledal důvodným ani žalobní bod, který je obsažen v části VI. žaloby a uveden pod bodem 3) odůvodnění tohoto rozsudku.

Rozhodnutí soudu

31. Jelikož žaloba není důvodná, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

32. Podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.* V daném případě má celkově ve věci plný úspěch žalovaná. Na tom nic nemění ani úspěch žalobce v původním řízení před zdejším soudem. Žalované však v řízení před krajským soudem ani v řízení před Nejvyšším správním soudem žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřípustná. To by neplatilo, kdyby jako důvod kasační stížnosti bylo namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. V takovém případě by kasační stížnost bylo možno podat do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost by se podávala u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti by rozhodoval Nejvyšší správní soud.

Plzeň 16. října 2019

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu